

XII. évfolyam,
3593. szám
—
4 oldal,
20 bani
—
1956,
szeptember 13,
csütörtök

A Muncitorul Pieler kisipari: termelőszövetkezet dolgozói az elmúlt hónapban globális tervüket 100,21 százaléban teljesítették. Ez idő alatt a termelékenységet az előirányzathoz képest 1 százalékkal növelték, az önköltséget pedig 3,3 százalékkal csökkentették.

zasi cikkek osztálya is 130 százalékban, az illatszer-osztály csupán 1 százalékkal kevesebbet, azaz 129 százalékban teljesítette augusztusi tervét. Becsülettel állta meg helyét a köfőárú osztály és a cipő-osztály is.

VALASZ: A vásárlóközönség ki-
ságait állandóan tanulmányozzuk
és mindezeket az elosztó közpon-
ton keresztül az ipar tudomására
hozzuk. Így hozzájárulunk ahhoz,
hogy a választékok kibővíjenek és
a közszükségleti cikkek termelése a
vásárlók igényeihez igazodjék. De
hogy a hiánycikkek jegyzéke teljes-
megszűnik, az csak az ipartól függ.

ezért kultúrelőadással, sportprogrammal szórakoztatták őket. A kultúrelőadással egybekötve rövid ismertetőt tartottak a nemzetközi helyzetről, amit később orvosi tanácsadó követte.

renddel kitüntetett kulturotthon-igazgató válaszolt. Kiemelte, hogy a látogatások a két szomszédos országnak a barátság kimélyítését szolgáló politikája eredményeképpen jöhettek létre, a kölcsönös megismerés viszont tovább szilárdítja a helyes politikát.

a vendégek gazdag, színvonalas előadást tartottak. Az éneklők román, magyar és német dalokkal, a táncosok román, magyar, német és dicsélt táncokkal érdemelték ki a közönség tomboló, úrízű tapsát. Nagy tetszéssel fogadták a megjelentek Andó Mihály és Tibi Maria énekeszárát Trezi Fencs és Har-

Az üdvözlőbeszédnek elhangzása után pionírok vírárosoktólak kedveskedtek a vendégeknek. Még aznap délután sor került Elek és Kőrös labdarúgó csapatának barátságos mérkőzésére. A mindvégig sporteszerű találgatók a helybeliek nyertek

Az ujaradi állami gazdaságban a többi munkálatokkal párhuzamosan, ütemesen végzik az istállótrágya ki-hordását a földekre. E munkában ér-tekes támogatást kaptak a városi pártbiztosától, amelynek kezdemé-nyezésére városunk gyárai, üzemei, vállalatai önkéntesen segítséget nyuj-tottak.

Tudjuk, hogy minden vállalat rendelkezik igás állatokkal, tehát mindenütt bőven összegyűlt az utóbbi időben az istállótrágya. Ezért elhatározták, hogy kihordják az ujjadai állami gazdaság földjeire. Elhatározásukat tett követte. Csupán az elmúlt vasárnap csaknem kétszázhat tonna istállótrágyát hordtak ki saját kocsijaikkal az állami gazdaság földjeire.

Az akcióban a 128. számú építkezési vállalat járt az élen: mintegy harminc tonnát hordott ki. Eredményes munkát fejtett ki az ICA vállalat is, amely huszonegy tonna isztállótrágyát szállított ki a gazdaság földjére. Értékes támogatást adott az Autopexpediye vállalat, amely huszonhat kocsi bocsátott az olyan intézmények, rendelkezésére, amelyek nem rendelkeztek szállító eszközzel.

Az eredményes akció minden biz-
zonnyal a következő szombaton és
vasárnap is folytatódik, hiszen a
vállalatok, üzemek vezetői és a mun-
kások is tudják, hogy az itt teljesít-
ett pár órás munka megtérül a jó-
vőjei bővebb termésben. A gazdaság
földjein mintegy 40–50 hektáron
szórak szét istállótrágyát.

Minden munkás kötelessége, hogy a tervből ráháruló feladatokat teljesítse. Könnyű ezt mondani -- gondolják sokan. De mégis találtam olyan munkacsoportot, ahol hónapok óta mindenki túlteljesíti tervfeladatait. Ennek titkát elmondom:

Néhány perccel kezdés előtt

A munkaidő megkezdéséig még van körülbelül 20—25 perc hátra. De Kiss József segédmester már ott van gépei között a December 30-gyár kősther szövődjében. Mint flafi, úgy szereti őket. Nem is csoda, mert a szakmában elélt husz év alatt idejének sok-sok percét töltötte a gépek között. Ismeri már mind az ötvenhat „vastestű fiu” szokását. A váltás megkezdése előtt végigmegey közöttük és váltótársával megbeszéli az észlelt hibákat, hogy alkalmatán azonnal segítsen.

Mire megérkeznek a szövők, közöttük Schmidt Magda, Sinzian Ecaterina, Ilea Florica és mások, már zakatolnak a gépek, mintha csak azt zúgnák: gyertek már, termeljünk, szőjünk! És megindul, illetve folytatódik a munka aszerint, hogy milyen váltásban dolgoznak. Termelnek, szönek. Egyegy ügyes, gyors mozdulat, fűrkésző pillantás, nem akad-e, nem szakad-e a szál és máris nő a színes kockás inganyag, a Vivi méterelnek száma.

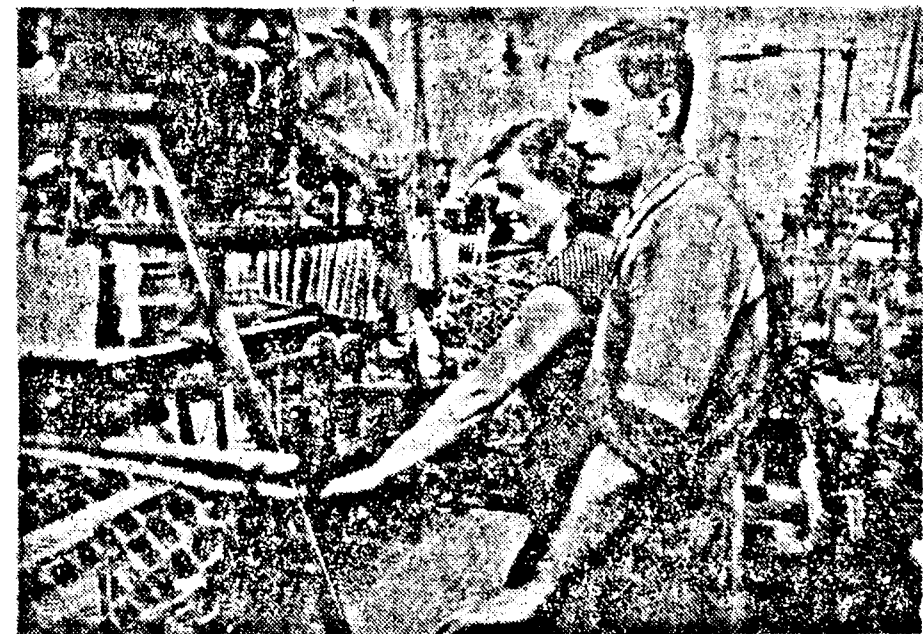
Szívvvel — lélekkel

A szabálytalan pihenő és hüflenség filosa!

Az is előfordul, hogy néha lamelyik „makacs fiú” akkor amikor nem volna szabad. Ideig tart a szabálytalan pi mert rögtön jön Kiss bácsi, mindent elintéz. Nyugodt, javit, de nyugodt akkor is, kor felelősségre vonja azt, ak ha — ha csak rövid időre is

A segédmester sohasem ideges

nem siet, nem kapkod. Gyakran megáll egy-egy "vastestű fiú" előtt, mert annak zakatolása mintha sírás lenne, mintha figyelmeztetne.

A képen: Kiss József munkájában segíti Havran Iulia-t. A fiatal szövező figyel, hogy a hallottakat minél előbb sikerrel alkalmazhassa munkájában.

hogy nemsokára baj lesz. Ilyenkor előzetes javítást végez és ezzel komolyabb, nagyobb hibákat hárít el.

Arra a kérdésre, hogy:
— Kiss elvtárs, mennyi volt a havi teljesítés?

Pontosán, nemcsak körülbelül-
 lel válaszol:

— Augusztusban a mennyiségi terv követelményeinek 112, a minőségnek pedig 93,4 százalékban tettünk eleget.

Csak májusig visszamenőleg
néztem meg a nyilvántartást, de
azóta minden hónapban átlagosan
9 százalékos túlteljesítést találtam
és a minőségi követelményeknek
eleget tettek, mert az ellenőrző
táblánál Kiss József is ott van.
Hibát esetén azonnal hívja a „bü-
nös” szöveget és a minőségi ellen-
őrről együtt figyelmezteti, hogy ez
többé ne forduljon elő.

Megfelel
a követelményeknek

A' muszáz csaknem minden per-
cében el van foglaltva Kiss József
elvtárs és mégis talált időt a
szakképesítő tanfolyam mindkét
kózozatának elvégzésére, hogy po-
litikailag és szakmailag egyaránt
megfeleljen a követelményeknek.

Reméltem, ennyiből rájöttök a
dolog nyilvánára, ha úgy akarják, a
szép eredmény titkára, ami nem
más, mint a munkában annak az
elvtársnak alkalmazása, hogy: szíve-
léssel.

L. P.

Tanévnyitás küszöbén

Nevelési tanácsadó

Néhány nap és megkezdődik az iskola. Minden gyermek számára fontos ez, de különösen az első osztályosok életében döntő fontosságú esemény. A gyermek először kerül olyan helyzetbe, amely fokozott figyelmet és figyelmet követel tőle. A játékot lassan a munka kezd felváltani. Bár a „figyelem” és „figyelem” megteremtése az iskolában a tanító feladata, a szülőknek is arra kell törekedniük, hogy erre ráneveljék gyermeküket.

Régebbi bizonyosodott tény, hogy a nevelés hosszantartó folyamata. Rohammunkával nem lehet nevelni, hosszú évek mulasztását nem lehet hirtelen helyrehozni. Ne is csodálkozzunk tehát az a szülő, aki az iskolások előtt évek óta szakkadatulmunkát végez, és megismeri a gyermek életét, és megismeri a gyermek életét, és megismeri a gyermek életét.

Gyakori eset, — különösen a háztartásbeli anyáknál —, hogy hirtelen, sőt egész éven át kísérgetik gyermeküket az iskolába, és ott is maradnak. Vajon képes-e az ilyen gyermek

önállóságra, értelmes, eredményes munkára? Márapedig ezeket a képességeket minden egészséges gyermekben ki lehet és ki is kell alakítani még az iskoláskor előtt, de ha ezekben az években elmaradtak, a kisiskolások korában is. Az a gyermek, aki már évek óta önállóan mosakodik, eszik, öltözködik — kisöködés kortól kezdve —, apró, de eredményes munkát végez, aki a kora jellemzői „miért”-re hozza a válaszokat, és megismeri a gyermek életét, és megismeri a gyermek életét.

Megfontolatlan az olyan szülő, aki gyermekét — az iskolára —, majd ott nem lustálkodhat, „majd ott adnak nekik”, „majd ott megtanítanak becsülni”, és hasonló épületes fenyegetésekkel készítik elő az alig hét éves gyermeket a számára új életet jelentő iskolára. Helyesen teszi az a szülő, aki már jó előre tisztelt érzést alakítja ki gyermekében az isko-

la és a tanító iránt. Készenlét és menjen örömmel a gyermek iskolába, ahol új barátok várják, ahol megismerik, ahol jól végzi feladatát.

A legkiegyensúlyozottabb idegrendszerű gyermeket is elő lehet készíteni életének erre a jelentős szakaszára. Munkásság meg kell jelöljön az iskolát, ahová járni fog, mesélni neki kedves iskolai élményekről, így-így meg kell jelöljön a gyermek életét, és megismeri a gyermek életét.

Természetes, hogy a szülőnek is új időbeosztást kell készítenie, mert a gyermek minden körülmények között bátorítása, ösztönzése és ellenőrzése szorult. Mindezekre önkéntesen kell készülni, mert a gyermek minden körülmények között bátorítása, ösztönzése és ellenőrzése szorult. Mindezekre önkéntesen kell készülni, mert a gyermek minden körülmények között bátorítása, ösztönzése és ellenőrzése szorult.

Kocsik Agnes

Uj helyiségben

A 9. számú óvoda az új tanévre új helyiséget kapott. A beltraktózatok már itt az új helyiségben folynak, a Cloșca utca 6-os számú házban.

A szoba, amelyben a beltraktózatok folynak, még üres. Csúpn egy apró asztal és néhány hasonló méretű kis szék áll a teremben. A költözködés után hozzálatnak a nagytakarítás-hoz, hogy az óvoda megnyitására napján új, tiszta helyiségben fogadjassák az apróságokat. Ebben az óvodában ezidáig a gyermekek két csoportjával foglalkoztak. Ott éven aluli gyermekeket nem is vettek fel és így csak két csoport volt: az öt évesek és a hat évesek csoportja. Ebben az évben a négyévesekből alakítják meg a harmadik csoportot.

Szöke fűtő, barna szemű kisleányt hoz az édesanyja beírni. A kis lány kisse húzódozva, szégyenlősen mutatkozik be: Comsa Smaranda. Komolyan, kisse idegenkedve foglalja el helyét az egyik kis széken, majd gondosan elrendezi ruháját. Csendben ül, amíg édesanyja a kis lány személyi adatait mondja tollba az óvónéninek. Kíváncsi, figyelő tekintettel lesi a fejleményeket. Az óvónéni még meg is kérdezte, hogy mindig ilyen jó a kis lány? Édesanyja bevallotta, hogy a kis Smaranda bizony nem szokott ilyen csendben ülni, mert igen élénk gyermek.

— Ha csak ennyi a panasz, akkor nincs semmi baj — mondta elnézően. Közben a kis Smaranda már is megbarátkozott a környezettel s ezt úgy adta tudtul, hogy egyre többet izgett-mozgott. Távozásakor már mosolyogva integetett vissza az ajtóból. Nagy barna szemű barátságosan tekintett vissza új ismerőseire, az óvónénire.

fégyverrel válaszoltak a támadásra. A szabad hő- es elszántsággal

vetette magát a tüzökhöz. A tüzökhöz ágyukait irányozták a tüzökhöz csapnák és löni kezdtek őket, sok áldozatot szedve soruk közül. Elkeseredett harc folyt a tüzökhöz, amelyben a hőseken kívül tüzökhöz mind egy szálal lemesszáróltak.

Az 1848-as tüzöltő század bátorságának, önfeláldozó hősiességének emléke örökre élni fog. Nemcsak a Dealul Spirii dombon levő szobor — amelyet a 250 hősi halált halt tüzöltő tiszteltetére emeltek — özi emlékeztet. Néphadseregünk tüzöltő egységeinek katonáit s az önkéntes üzemi és falusi tüzöltőket üdvözöljük ma — a Román Népköztársaság tüzöltőinek napján.

Tüzoltók napjára

Szeptember 13-án ünnepeljük hazánkban a tüzoltók napját. E nap megünneplésével hazánk minden polgára megbecsülését fejezi ki azok iránt, akik nem egyszer életük kockáztatásával végzik nehéz, sok fáradtságot és még több bátorságot igénylő munkájukat.

Tisztelettel adózunk e napon azoknak a hőz tüzoltóknak, akik 1848 forrongó napjaiban a haza függetlenségének és a nép szabadságának védelmében estek el.

Száznyolc esztendővel ezelőtt történt. Az európaszerinti kibontakozó forradalom a román nép egyre nagyobb tömegeit mozgatta meg. Bukarestben a nép arra kényszerült a helytartóságot, hogy egésze el a bojárak előjogait tartalmazó törvénykönyvet. A nép hatalma és szava egyre nagyobb lesz. A forradalmi lendülettel halála remélt bojártság a török birodalomtól kár segítségét, a román nép évszázados elnyomója készen mutatkozott a forradalom elfojtására. Fuad Effendi hatalma török sereggel indul Bukarest felé. Fuad, amikor Bukarest alá érkezett kiáltványt bocsátott ki, amelyben kijelentette, hogy „a kommunizmus szelleméből fakadt lázadás elfojtására érkezett”.

FIZESSETEK ELO A VOROS LOBOGORAI ELOFIZETESBEKET FELVESZNEK A SAJTOTERJESZTO SZERVEK, A WALLALATI ES INTEZMENYI ONKENTES SAJTOTERJESZTOK, A POSTAI KEZBE-SITOK ES A POSTAHIVATALOK

Traktorok az aszfalton

A mezőgazdaság gépesítésével állandóan növekszik a hernyótalpas traktorok száma. Ezek a gépek sok esetben a városban kereszül mennek egyik helyről a másikra. Traktorok sokaságának a legrovidebb utat választani és kényelmesen használni járó városunk aszfaltzott és kővezett útjait. A nehéz járművek a naptól ártalmalegített aszfaltot egyszerűen tönkreteszik, fordulás közben a kővezetést kártíják.

A néptársaság Művelődés szerveinek észre kellett volna venniük, hogy a kővezett utcákon nem engedhető meg a hernyótalpas traktorok által való közlekedés. Ugyanakkor intézkedniük az akadékosított GTÁ-k és állami gazdaságok vezetői is, hogy traktorosaik az őszi munkák alkalmával, kerüljék meg a város és szüntessék meg az utak rongálását.

Kleits József, levelező

A nap kíméletlen ostroma alatt..

A napokban dolgom akad a Gáj-buzsáki Partizán kollektív gazdaságban. A nap ádázul lóvella forró sugarait. Aki csak tehette, hűvös helyre húzódott. Miután az irodába jutottam, megkönnyebbültem sóhajtottam fel, itt valamivel hűvösebb volt. Az irodák előtt folyosó egyik végében három-négy kollektívista társalgott, a rádió szép zenét közvetített.

Miután az elbűvölő muzsika csendre intett valamennyiünket, abbahagytuk a beszélgetést. Közben tekintetemet végigjártattam a környéken, az udvaron, a most készülő téglapályon. Elégedetten állapítottam meg: itt is jelentős építkezések folynak, tehát fejlődik a Gáj-buzsáki kollektív gazdaság is. Majd tovább fűtöztem tekintetemmel. Végül is még egy pillantást vettem a folyosó másik végére. Ott, az iroda ajtó mögött, megpillantottam valami faliújságot. Kíváncsian odaléptem, remélve, hogy sok érdekes dolgot olvashatok. De bár ne tettem volna...! Még az eddigi jó benyomásaim is kezdtek elszűrőlni. A kíméletlen tűző nap heve alatt a cikkeket sorral begörbültek, az írás pedig... arról jobb nem beszélni, elsárgultak, utolsó erejéig összeszedve, állta a nap kíméletlen ostromát.

Amint ott álltam az elfeküdt cikkeket előtt, azok mintha szemrehányóan néztek volna rám. Mintha segítséget kértek volna. Az egyik, amelynek még szerkesztési dátuma sem volt, panaszosan mondta:

„Bizony engem még áprilisban tettek a faliújságra. Megvalóam, akkor nagyon örültem. Szépen, üdén, frissen mutogattam magam és büszkén hirdetem május 1. a munkásoktály

Izgalmas, fordulatos, mindvégig lebilincselően érdekes szovjet kémfilm vetít a Caragiale film-színház.

A film cselekménye egy tengeri kikötőben játszódik le, ahol ejtőernyős diverzionista kémet fogtak el. Az állambiztonsági szervek a kémnél az elvonatásra váró uszó dokk ténképt találták. A kém a vizsgálat alatt egyetlen kérdésre sem hajlandó válaszolni. Liudov őrnagy vezeti a vizsgálatot. Ez a mély és alapos logikával rendelkező kitűnő elméleti felkészültségű katona, aki eredetileg filozófiai fakultást végzett és szoba tudósan indult, de végül is éles eszt, képzeletét és az ellenség terveihez kifürkészéséhez szükséges intuícióját az állambiztonsági szervek keretében hasznosítja, tisztában van azzal, hogy a kémek valamely a tengerpart közelében működő kémhálózat megerősítésére küldték. Ebből következtetni tud arra is, hogy az ellenség szabotázsi akciók végrehajtására az uszó dokk és más fontos kulcspontok megsemmisítésére készül. Liudov őrnagy

Merénylet a kikötőben

— Szovjet film —

megteszi a szükséges intézkedéseket az ellenség ütségeinek kivédésére és a szabotázsi akciók irányítására. A feladat nem könnyű, de Liudov őrnagy segítségére van nem csupán az állambiztonsági szervezet, hanem a szovjet emberek ébersége is. A cselekmény szálai bonyolodnak, Subina pincérelány lakásában különös dolgok játszódnak le, amelyeknek végkifejletére, hogy a szobában egy ismeretlen férfi holttestét találták.

A film sok meglepetést tartogat a néző számára. A kémháladat lezárásakor Liudov őrnagy szavai megüdvöztetik a „bűnügy rejtélyes szövetségét, a gyilkosság hátterét és az uszó dokkon történt robbanás okait. Csodálattal gondolunk azokra, akik annyi leleménnyel, ötletességgel hiúsítják meg az ellenség terveit, s azokra, akik bátorságukkal örökölnék a Szovjetország biztonságáért.

M. Vinearski rendező érdeme, hogy a darab cselekményének bonyolult szálait úgy fonja egységes

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

Az élővassal mérkőzik az aradi vasutascsapat

Az aradi Locomotiva csapata vasárnap a bajnokságban vezető Marosvásárhelyi Recoltához látogat el. Még emlékeztet, hogy a marosvásárhelyiek a tavaszi idényben Aradon 3:0 arányban győztek a Locomotiva ellen, a vasutasoknak tehát van mit törleszteniük. Kétségtelen azonban, hogy a „B”-csoport egyik legerősebb együttese ellen nehéz dolguk lesz. A programon egyébként a következő mérkőzések szerepelnek:

Szatmári Progresul—Nagyszébeni Progresul.

Aranyosgyéresi Energia Metalul—Vajdahunyadi Energia Metalul.

Lupényi Energia Mineralul—Medgyesi Energia Flacana.

Marosvásárhelyi Recolta—Aradi Locomotiva.

Resicai Energia Metalul—Szászrégeni Recolta.

Turnuseverini Locomotiva—Kolozsvári Locomotiva.

Két „C”-csoportbeli mérkőzést játszanak városunkban

A labdarúgó bajnokság „C”-csoportjában ezen a héten két aradi csapat játszik hazai pályán: az Energia Constructorul és a Fl. Rosie November 7, míg a bajnokságban vezető vagongyári együttes ezúttal az Energia Flacara 14. csapatát keresi fel otthonukban. Nagyon fontos mérkőzés ebben a csoportban a craiovai rangadó, ahol a Craiovai Stiinta és a R. Vlcoai Fl. Rosie mérköl össze.

erejüket. A forduló műsora egyébként az alábbi:

Vörös Acéi Energia Metalul—Pisikii Locomotiva, Craiovai Energia Constructorul—Temesvári Progresul, Aradi Energia Constructorul—Craiovai Locomotiva, Aradi Fl. Rosie November 7—Energia Metalul 108. Craiovai Stiinta—R. Vlcoai Fl. Rosie, Energia Flacara 14—Aradi Energia Metalul G. Dimitrov.

Délután 4 órakor kezdődik az aradi és temesvári Locomotiva mérkőzése

Az RNK kupamérkőzése során, mint jeleztük, csütörtökön Aradon az aradi vasutascsapat a temesvári vasutasokkal látja vendégül. Tekintettel arra, hogy a kupamérkőzéseket döntetlen esetén 2x15 perces meghosszabbítják, a mérkőzést délután

4 órakor kezdik a Locomotiva sporttelepén. Az aradi vasutasok, ha megismétlik vasárnapi szálhívárai jó játéklukát, még a továbbjutást is kiharcolhatják a temesvári vasutascsapat ellen.

Ismét győztek a román röplabda csapatok Párisban

A röplabda világ bajnoki torna húsz döntőjében kedden a román válogatott csapatok a kínaiak ellen mérkőztek és míg a férfi csapat 3:0 arányban nyert, addig a női csapat 3:1 arányban vívta ki a győzelmet. A férfiak csoportjában a sorrend:

Csehszlovákia 14, Szovjetunió 13, Lengyel NK 12, Román NK 12, Bolgár NK 11, Egyesült Államok 10, Franciaország 9 pont, a nőknél pedig: Szovjetunió 14 pont, Csehszlovákia 14 pont, Román NK 13 pont.

Az RNK IX. nemzetközi atletikai bajnoksága

Ilyen hatalmas mezőny még egy évben sem gyűlt össze az RNK nemzetközi atletikai bajnoki viadalára, mint ebben az évben. A szeptember 15—17 közötti nagyszabású versenyen, amely az atletika legnagyobb eseménye a melbourne olimpia előtt, számos világbajnok részt vesz. Többek között rajthoz áll az amerikai Willie Williams, a szovjet S. Rizscsin, S. Lavrov, Galina Zibina, Nina Oktalenko, N. Koneaeva, Nina Vinogradova, Maria Iukina, a lengyel Dunsia, Janusz Sidlo, a német Krista Stubnick, Zenta Gastl, a csehszlovák Dolezal, a román Balázs Jolán és még sokan mások. Számos Európa-csústörtető is részt vesz a bukaresti versenyen, mint a szovjet Litujev,

Galina Vinogradova-Popova, a német Gisela Köhler, az olasz Adolfo Consoim, stb.

A francia és lengyel atléták még kedden megérkeztek a fővárosba, szerdán pedig több más nemzet versenyzője is bejutottak, köztük az amerikaiak. A rövidtávú Williamson kívül az USA színeit a magasugró Ernie Shelton és a rudgató Bob Gutowski képviseli. A Szovjetunió 51 tagú csapattal rajtol a bukaresti versenyen, amelyen többek között a gátfutó Julin és Litujev, a magasugró Kaskarov, az akadályfutó Rizscsin, a diszkoszvető Grigalica, a gerelyvető Tibulenko, a 80 méteres gátfutó Nina Vinogradova, a súlydobbó Zibina, a 800 méteres sádfutó Oktalenko vesznek részt.

Néhány sorban

A fővárosban lebonyolításra kerülő két „A”-ligás mérkőzést különböző pályákon rendezik: vasárnap reggel 9 órakor a Köztársasági stadionban a Hadsereg Központi Háza és a Bukaresti Dinamo mérkőznek, míg hátkor megvív 10 órakor Giulesztiben a Bukaresti Locomotiva a Bukaresti Progresulal mér össze erejét.

Az RNK körüli kerékpáros körverseny

Az RNK körüli kerékpáros körverseny harmadik szakaszát Galac—Braila—Buzau—Focsani között bonyolították le és a verseny nagy meg-

lepetést hozott. Petre Gane, az Energia jökeppességi versenyzője nyerte a versenyszakaszt és ő öltötte magára Focsaniban az összetett versenyben élenjárót megjelölő sárga mezit. A fiatal versenyző győzelme teljesen megérdemelt. A versenyszakasz beutóinak sorrendje a következő:

1. Petre Gane (Energia) 5 óra 50:48 mp., 2. Stefan Porcecanu (Hadsereg Közp. Háza) hasonló idővel, 3. Gabriel Moiceanu (Dinamo) 11 óra 53:58 mp., 4. Constantin Dumitrescu (Hadsereg Központi Háza) ugyanazzal az idővel, 5. C. Sandru (Fl. Resie) ugyanazzal az időeredménnyel. Három szakasz után az egyéni összetett verseny állása a következő: 1. Petre Gane (Energia) 12 óra 35:48 mp., 2. Stefan Porcecanu (Hadsereg Közp. Háza) 12 óra 38 perc, 3. G. Moiceanu (Dinamo) 12 óra 38:15 mp., 4. C. Dumitrescu (Hadsereg Közp. Háza) 12 óra 38:20 mp.

Csapatversenyben: 1. Hadsereg Közp. Háza 1 37 óra 55:41 mp., 2. Dinamo 1 37 óra 59:04 mp.

—O—

PROTÁRAS

Szeptember 13-án, csütörtökön váltóközny idő várható, inkább borult esőtől. Eső általánosan lehetséges. A hőmérséklet csökken és napközben 17—21 fok között, éjszaka 10—15 fok között lesz. Mérsékelt, fokozatosan erősödő szél.

A következő 2 napon váltóközny marad az idő, sokhelyen esővel.

Műszaki propagandával a termelési hibák ellen

Ez év első felében, egyik fővárosi üzemben, egy újszerű kollektívát alakítottak, amely a következőket kapta: műszaki-propaganda kollektívát. A fővárosi üzemben letelt a kísérleti idő és ekkor két temesvári gyárban — és harmadikként az aradi TEBA-gyárban — alakították meg a műszaki propaganda kollektívát. A TEBA-gyárban már négy hónapja tevékenykedik ez a munkaközösség. Mikor a három gyár kollektívájának tevékenységét elemezték, leginkább a TEBA-gyárat tekintették mintaként.

A TEBA-gyárban a munkaközösség első szövegében és a befejező osztályon kezdte meg munkáját. A kollektíva tagjai munkahelyükről a gyakorlatból ismerik az egyes részleg tevékenységében előforduló hibákat, amelyek hátráltatják a termelést. E hibák ismeretében közvetlenül küzdhetnek felszámolásukért. De nem egyedül, elszigetelten, hanem közösen azokkal a dolgozókkal, akiknek munkájában a hibák előfordulnak, ennek értelmében állítják össze a munkatervet is. A kollektíva összehívását, irányítását Raducanu Cristinára, a szakszervezet egyik TEBA gyári aktivistájára bízták, aki már az első pillanattól kezdve hozzáértéssel látott munkához.

A TEBA-gyári műszaki-propaganda kollektíva a megszokottól eltérően, leginkább közvetlenül a munkahelyen rejti ki tevékenységét. A befejező osztályon például sok gondot okoztak a hibás anyagok. Ezek leginkább nyomáshibából adódtak. A hibás részleg kivágása után sok volt a végharadékok, ami természetesen az önköltség rovására ment. A műszaki-propaganda ezért egyik nap reggelén összeválogatott néhány hibás anyagot, kiállította a befejező osztály folyosóján, szembejövő helyen. A munka befejezése után a munkaközösség egyik tagja összehívta a

nyomó-mestereket, megmutatta a hibás anyagokat és azt is megmondta, melyik anyag, melyik gépről került le. Ezt élénk vita követte és egy egész sereg hibás eljárás került felszínre, amelynek megszüntetésével megjavult a nyomó-osztály munkája. A különböző tapasztalatserk, a mesterek és segédmesterek műszaki és szakmai ismereteinek bővítését célzó ismertető előadások megtartásával és nem utolsósorban a hibák megszüntetésével sikerült a hulladékot jelentősen lecsökkenteni.

A szövegében tartott megbeszélések hasznossága az eredményekben mutatkozott meg. A szövegében a Kovalov módszerrel, a csévek gyors cseréléséről tartottak megbeszélést és a mondtak gyakorlatban is beismerték. Egy másik megbeszélés alkalmával az új típusú szöveggepéről, működéséről, kezeléséről, egyben karbantartásáról tartottak ismertetőt. Minden ilyen beszélgetés szabadon folyik és a hozzájárulásokkal együtt nem húzódik tovább, mint 15–20 percig. Ugyanakkor igen helyesen, az ilyen megbeszélésekre csak egyazon munkahelyen, egy munkakörben dolgozók hívatoltak (a befejező osztályon például külön tartottak ilyen rövid ismertetőt és megbeszélést a festőknek és külön a nyomókknak).

A szövegében elért eredmények nagyrészt a műszaki propaganda kollektívájának köszönhetők el. Megjavult például a gépkészítési mutatószám, amely áprilisban 5,6 százalékkal volt nagyobb, mint az januárjában, de májusban már 135 százalékkal volt magasabb, mint az előző hónapban.

A műszaki-propaganda kollektíva munkája igen hasznos, mert tagjai beiktatást nyerneik valamennyi részleg tevékenységébe s ahol hibát találnak, azonnal munkába léphetnek annak megszüntetésére. A legközelebbi terv: a kollektíva tevékenységét valamennyi üzemszálra kiterjeszteni. A szakszervezeti tevékenység és a termelési kérdések között ez a kollektíva ilyen módon szorosabb kapcsolatot teremt, ami a jó munka egyik biztosítéka lesz.

Reicher Eva

Jó munkát végzett a Combustibilul munkaközössége

Még az év elején a Combustibilul vállalat vezetősége minden szükséges intézkedést tett, hogy a dolgozók túlfizetést és szellemi jól kielégültséget. Az állástízt tervet 80 százalékkal megvalósították. Az aradi Intézmények, vállalatok és iskolák számára 1956. évre biztosították a teljes fűtőanyagmennyiséget. Október elsejétől kezdve a lakosság számára biztosították az 1957. évi első részletét.

nek szükséges tüzei mennyiségét. A közönség kiszolgálásában különösen kiűnt a 34/1 lerakat munkaközössége. A munkaközösség vezetője Mayer Pál. Sikerült a lakosság részére 1722 vagon tüzfűtőt és 272 vagon szénat kiosztani. Jó munkát végzett a Faur Gheorghe vezette Mosóczi-telepi 37/4 lerakat munkaközössége is.

Hotdran Tiberiu, levelező

Ahol az Aradon forgalomba kerülő élelmiszerárakat szétosztják...

Importárak szétosztása

Az ICRA (a Belkereskedelmi Minisztérium aradi élelmiszerár nagy-bani elosztó központja) jelenlegi formájában a múlt év decemberében alakult ki.

Az áruelosztó központ nagy forgalmat bonyolít le. Gondoljunk csak arra, hogy az Aradon forgalomba kerülő élelmiszerárakat a vállalatok keresztül osztják szét az Alimentera Helyi Kereskedelmi Szervezet és a Közélelmiszeri Tröszt részére. Ezenkívül innen kapnak árut három rajon (Arad, Páska és Lipa) szövetkezet is.

Az áruelosztó központ veszi át az élelmiszeripari minisztérium aradi vállalatának (November 7. Refacerea, IRVAP, vajgyár, vágóhid, a felvágottak készítő üzem és a cukorgyár) termékeit is. Ezenkívül az Agroalimentara helyi vállalat, valamint az Unirea szövetkezet gyártmányait is a vállalat útján kerülnek, szétosztásra.

Pontos feladata az ICRA munkaközösségének az is, hogy a kürtől határellenőzést át az országba érkező importárakat (margarin, vaj, kakaó, bors, déligyümölcs, stb.) átvegye. Ezeket az árut Aradon osztja el a minisztérium és innen szállítják tovább az ország különböző városai.

Az importárak egy részét nyomban továbbküldik, más részét — a romlandókat — pedig a Frigorifer mélyhűtő vállalat alacsony hőmérsékletű kamráiban tárolják.

Nagy szállítási költségek

Az elmondottakból önként következik, hogy az ICRA vállalat forgalmi költségeinek jelentős részét a szállítási kiadások képezik. Lássuk, hogyan állnak e vállalatnál a szállítási kiadások. A szállítási költségek itt is kétirányúak: vasuton és gépkocsin történő szállítások. Ha megvizsgáljuk a vállalatnak ezzel kapcsolatos kimutatásait, azt látjuk, hogy a tervszerűsített keretét nem lépték át, de nem is értek el csökkentést.

Jól tudjuk, hogy a szocialista kereskedelem központi feladata a forgalmi költségek csökkentése. Az említett vállalatnál, bár a terv keretét nem lépték túl, mégis az véleményünk, hogy sokkal nagyobb fontosságot kell tulajdonítani ennek a kérdésnek. Megállapíthatjuk — ugyan, hogy történeti lépések a forgalmi költségek csökkentésének terén, elsősorban sikerült a fekébről bizonyos mértékig leszorítani. Fekébről most csak abban az esetben fizetnek, ha a vagonot éjszaka állítják be és ilyenkor sem munkaerő, sem pedig szállítókészlet nem áll rendelkezésre. Az ilyen esetektől eltekintve, a vállalat munkaközössége, élen Bérczi Andor igazgató elvtársal, úgy szervezte meg tevékenységét, hogy a fekébről jelentős részét — amely növeli a forgalmi költségeket — kiküszöbölték.

Nehézséget okoz a vállalatnak az is, hogy az ITC (belső szállítás) és a IEC (vasúti szállítás) vállalatok nem dolgoztak elég ütemesen. Nem tudják biztosítani folyamatosan a szállítást.

Mit kell tenniük?

A szállítási kiadások csökkentésével kapcsolatban — mint Bérczi Andor elvtárs rámutatott — jelentős eredmény lenne, ha kiküszöbölnek a közbeeső szállítást. Aradi vonatkozásban az Alimentera Helyi Kereskedelmi Szervezetnél és a Közélelmiszeri Trösztnél. Bár ebben az esetben tulajdonképpen az említett két szocialista kereskedelmi egységnek csökkenne a szállítási költség, mégis jelentős eredmény lenne az általános takarékoság szempontjából. Ezt úgy lehetne elérni, ha az Alimentera Helyi Kereskedelmi Szervezet és a Közélelmiszeri Tröszt az ICRA-tól kapott árut nem az említett vállalatok raktárába szállítanák, hanem egyenesen a kiskereskedelmi egységekhez, amelyek a fogyasztókkal szoros kapcsolatban állnak. Ezzel a kérdéssel egyébként a minisztérium is foglalkozik.

Mint láttuk, a forgalmi költségek csökkentése terén még sok a tennivaló az ICRA vállalatnál is.

Az arab államok megbízottainak értekezletéről

RIAD. (Szaudi-Arábia). (Agerpres).

Szaudi-Arábia fővárosában, Riadban, szeptember 10-én közlemény jelent meg Jordánia, Irak, Szaudi-Arábia, Szíria, Libanon és Egyiptom katonai megbízottainak szeptember 7. és 10. között megtartott értekezletéről.

A közlemény kiemeli: az értekezleten részt vett országok küldöttel megegyeztek abban, hogy együttesen hozzájárulnak Jordánia felleggyerzésének finanszírozásához, hogy Jordánia lemondhasson az angol támogatásról.

Szaudi-Arábia katonai parancsnoksága külön közleményben bejelentette, hogy a riadi katonai tanácskozás alapján Szaudi-Arábia átadta Ali Abunauar tábornoknak, a jordániai Arab Légő parancsnokának első hozzájárulását a jordániai nemzetőri gárda megerősítéséhez.

Szíria és Libanon ellen irányul a francia csapatok ciprusi partraszállása

BEIRUT. (Agerpres).

Mint az Ad Djar című lap jelenti, Szíria és Libanon külügyminiszterei tanácskozást tartottak s legközelebb a Ciprus-szigetére vezényelt francia csapatok, szívesen a kérdésével foglalkoztak.

A lap rámutat arra, hogy a két

külügyminiszter elhatározta, lelkérfi a francia kormányt, hogy ne küldjön további csapatokat Ciprusra. Mint a lap írja, a két külügyminiszter Szíria és Libanon ellen irányuló ellenséges akciónak minősíti a francia csapatok partraszállását Ciprusban.

Mikor olcsó és mikor drága?

Jókat Mórának, a nagy magyar elbeszélőnek hasonló című elbeszélése jutott eszébe, amikor a Precizia kisipari termelőszövetkezet Eminescu-utcai rádiójavító részlegén jártam. Érdeklődtem a javítások menete, minősége, a határidő betartása és természetesen a javítások díja iránt.

Ha a rádió javítás részleg háztáján jobban szétnézünk, elég kellemlen dolgot tapasztalunk. A helyes tervezés és a javítás gyors betételezése körül nincs minden rendben. A javító részleg ellen több panasz hangzott el.

Nézzük meg elsősorban, mit mond a közönség. Általános vélemény, hogy a javítások drágábbak, mint a magánkisiparosok által végzett javítások. Lássuk, hogyan magyarázzák ezt a részleg vezetői.

Elsősorban a javításra ténylegesen kifejtett munka díjazását tüntetik fel a számla első oszlopában, majd a különböző adóilletékek következnek. Az összeadás műveletek végén egy tekintélyes összeg sandít az ügyfél felé, aki a számlási zsonglőrökösdes nézésébe teljesen belefárad.

A rádiósok és óráskörében van egy igen elterjedt nézet. Csak a végén mondják meg, hogy milyen javításokat is eszközöltek egy készüléken, vagy egy órán. Az az érvelés, hogy munka közben derül ki, milyen hibák is várnak javításra, vagyis — evés közben jön meg az étvágy. Ebben van némi igazság. A helyzet azonban az, hogy a szövetkezet rádiójavítási osztályának szakemberrel jól ismerik a rádiótechnikát és így már az elején megmondhatnák hozzávetőlegesen a javítás árát. Így ele-

jét vehetnék azoknak a vitáknak, amelyek utólag felmerülnek a javítási munkálatok kiizetése körül. Gyakran megőrtienik ugyanis, hogy az előzőleg bementett összegnek szinte háromszorosa is számlájuk fel a végén. Vagyis itt van a cikk címeiben feltett kérdésre a felelet. Amikor behozzuk a javításra szoruló készüléket, olcsó a munkadíj, amikor hazaviszük, drága.

A mult héten Chis Vasile, a „Tif” dolgozója is ez történt. A Populár készülék elszórt javítások után több, mint 130 lej számlát fel. Chis elvtárs felháborodott ezen, mivel előzőleg egy kisiparos malnem a fele összegért vállalta volna a készülék kijavítását. Az azonban a szövetkezetben inkább megbízott a igen meglepődött, amikor ilyen nagy összeget számítottak fel. Mindenki által tudott tény, hogy szövetkezeink az államtól hivatalos áron szerzik be a szükséges anyagot, számos kedvezményt élveznek, érhetetlen tehát, hogy néha mégis drágábbak a javítások, mint a magánosoknál. Valahol „hiba van a receptben”. A Precizia vezetőségének felül kell vizsgálnia, hogyan lehetséges, hogy a magánosok megvizsgálják a készüléket, mielőtt átvénnék és tájékoztatják a javítási árról a készülék tulajdonosát, a rádiójavító részleg pedig nem. A Precizia rádiójavító részleg vezetője, Flesch Sándor is meg tudná ezt tenni. A véleményünk, fokozottabb ellenőrzés szükséges a szövetkezet vezetősége részéről, ne hogy a szövetkezet hírnevét továbbra is csorba essék.

o. /

Szabó János

A ruszkaikai márványbányában

(Útjegyzet)

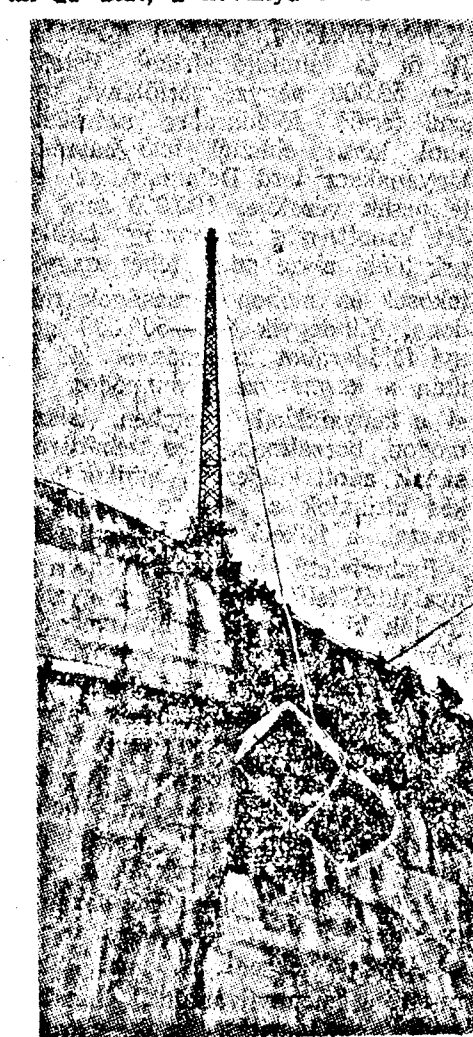
Karánsebesből indultunk Ruszkaikára a Facsád felé vezető úton. Másfél órást autót állott előtünk. A kis Skoda vándorán neki rugaszkodott, s gyorsan haladtunk majdnem egy órán át, de azután minél jobban közeledtünk célunk felé, bonytalanok voltak a csökkenő sebesség. A kacsakcsingós utat egyre hepe-hupásabb lett, sőt olykor „önkéntes” munkára került sor. Az uton ugyanis itt-ott nagy darab terméskövek hevertek, amelyek az alacsony építményű Skoda számára áthatolhatatlan akadálynak bizonyultak.

Miután beértünk Ruszkaikára, meggyőződünk róla, hogy itt még mindig érvényes az a közmondás, hogy: „Sok baba közt elvész a gyermek”. Ruszka-Montanán és Ruszkaikán több vállalat van. Ilyen az IFET fakitermelő vállalat, a ruszkaikai márványbánya, s egyebek. Az utat valamennyien használták, de valamennyien mostohagyermekként kezelik. A márványbányabeliek azt mondják: javítsa meg az IFET, az IFET a néptanácsra hárítja a felelősséget, — mondván, hogy ők inkább az iparvasúttal szállítanak — a néptanács megint másra, és így tovább. Az eredmény: az utat tovább rongálódtak, de senki sem javítja.

Szédfő magasságban

A délutáni órákban érkezünk Ruszkaikára. Könnyen megtaláljuk a márványbánya igazgatósági épületét, hiszen minden egy oszlopban van ebben a szoros völgykanyarban. Az igazgatósági épületben csak a bejáratnál néhány lisztviseletű fiatalok meg: fizetésnapra készítették a szükséges iratokat, kimutatásokat. Mi pedig türelmetlenül várjuk a pilanát, hogy a márványbányára jussunk. Az elvtársak magyarázták az utat s elmondták, hogy keressük meg a váltás mestereit, az majd minden felvilágosítást megad.

Elindultunk. Az elején még frissen kapaszkodunk a szepentin uton, de azután egyre nehezebb lett a járás. Itt ugyanis szélesítik, töltik az utat, a kőbánya felől származó kőzetekkel.

Képünkön az emelődaru a magasba emeli egy hatalmas márványtömböt.

szélség és még tovább, az új bányafel, ahol a jövő év második negyedére tervezik a kitermelés megkezdését. A régi és az új bányatelep Ruszka-hegyeség (Poiana Rusca) déli csúcsán fekszik. A jövőre megnyitott bányarészek, a szakemberek szerint, olyan nagymennyiségű márványt, hogy nem kevesebb, mint 200–250

évig is eltarthat a teljes kiaknázása. A magas hegyről — amelynek csúcsa a tenger szintjétől számtalan méterrel magasabb — meredek lejtőn, a rendes vasútiállomás szelvényénél is szélesebb sínnyel nyílik le egészen a feldolgozási részlegig. Szomszédságában kisebb hegyeknek beillő márványhalom hever. Ide kerül ugyanis az ugynevezett hulladék márvány, amely kifejtés után, a belső repedések miatt alkalmatlan nagy tömbök készítésére, vagy megfelelő méretű márványlapok kivágására. De ez sem vesz kárba, csak több munkát igényel, míg használható anyag lesz belőle.

Több száz vagonnyi kitermeléssel, vagy formázott, vagy még formátlan márványok van a hegytetőn. A formázott tömböket két hatalmas daru egymásra, vagy egymás mellé rakta. Az így készített „utakban”, amelyekkel ma már benőtt a fű és a hegyi virág, — megvárunk, s először, szédfő magasságából megpillantjuk a márványbányát. Nem kevesebb, mint 107 méter mélyre jutottak már a kitermelések.

A csúcsról a tárna aljáig különböző színű márvány. Az első rétegek színe fehérebb és még az esti szürkületben is ezüstösen csillognak.

Az esti órákban megtaláljuk Ilea loan elvtársat, a márványtelep igazgatóját. Az előszobában elgyönyörködünk a széles márványlapokból készült falujáság keretén. Alulról villanykörteket világítottak meg az átvész márványt, amely így a szírvány minden színeben pompázott. Az igazgatóval megbeszéltek, hogy másnap reggel együtt megyünk a tárnába. Szép élményekkel gazdagodva térünk ezután nyugovóra. Alig vártuk már a reggelt, amikor beléptünk a számunkra még sok újat rejtő tárnába.

Lent a mélyben emberek és gépek dolgoznak. S amikor egy percre leállnak a gépek, lekiáltunk:

— Elvtársak! Stronschi Corneli, a váltás mestereit keressük!

A hatalmas, köröskörül magas márványzikkával körülvett tárnában elvész a hangunk. Többszöri kiáltás után azonban a lentiek fölfigyelnek. Megértik azavunkat és visszakiáltanak, hogy a mester nincs odalent. Ma tehát nem tudunk meg semmit a bányáról, de „megérté a fáradságot, amit láttunk” — állapítjuk meg. A visszafelé vezető utunkon szerencsénk volt: találkoztunk Stronschi Cornellal.

A hegytetőről meredek lyben lenyúló széles sínár alján állunk meg beszélgetni. Megtudtuk, hogy ezen a sínáron négykerékű kis vagonon sodronykötél segítségével szállítják a feldolgozó részleghez fogaskerekek a márványtömböket. Egy-egy tömböt is szállítanak — mintegy 20–25 tonnányit.

Azután a ruszkaikai márványbánya keletkezéséről, az itt található márvány minőségéről és színéről beszélgetünk. Fehér, világos rózsaszín, sötétebb árnyalatú rózsaszín, sárgásfehér, kékes-fehér, sőt vörös márványt is bányásztak. A jelenlegi réteg átészó világos rózsaszín, s mint később megtudtuk, — külföldön ezt kedvelik leginkább. A szóbeszéd szerint már a rómaiak felfedezték itt a márványt. De rendszeres kitermeléséről csak 1862-ből maradt írásos dokumentum.

Az esti órákban megtaláljuk Ilea loan elvtársat, a márványtelep igazgatóját. Az előszobában elgyönyörködünk a széles márványlapokból készült falujáság keretén. Alulról villanykörteket világítottak meg az átvész márványt, amely így a szírvány minden színeben pompázott. Az igazgatóval megbeszéltek, hogy másnap reggel együtt megyünk a tárnába. Szép élményekkel gazdagodva térünk ezután nyugovóra. Alig vártuk már a reggelt, amikor beléptünk a számunkra még sok újat rejtő tárnába.

„Szerencse fel!”

A Bisztra völgybe reggel fűtőnk még nem hatoltak be a felkelő nap sugarai. Ude, tiszta, ócsorús a leve-

gő. A fák alatt harmatból hamvas még a fű. A reggeli levegőtől felfrissülten érkezünk meg a tárna bejáratához. A bejáratnál lévő épületen és az alagút homlokfalán is ezt olvassuk: „Szerencse fel!”

Mintegy negyven méternyi alagút vezet a tárna aljába. A villanyt is bevezették az alagútba, de most valami rövidzárlattól történt hirtelen, így sötétben, óvatossá kell lenni. Előre az alagút alján elhelyezett deszka-pallók. A pallók alatt egy darabon víz folyik. Már a bejáratnál hűvös levegő érződik. Pár perc alatt beérünk a tárnába. Itt sem sokkal enyhébb a hőmérséklet, különösen a reggeli órákban. Néhány méterrel odébb, újabb alagutat fedezünk fel. Itt keskenyvágyon, bányakocsikkal szállítják a felszínre a hulladék márványt.

Mikor belépünk — szinte önkéntelenül — valamennyien feltételezzük, oda, ahol tegnap jártunk. A tárna felé hajló boltívszerű sziklák azt a látszatot kellik, mintha a tárna felső szára sokkal több lenne.

Több órát töltöttünk a tárnában. Beszélgettünk a csatornavágókkal, a kőfaragókkal és a hulladék kifejtésével és a szállítással dolgozókkal. A munkálatok javarészt ma már gépi erővel végzik. De ez távolról sem jelenti azt, hogy könnyű itt a munka.

Két „csatornavágógép” dolgozik itt éjjel-nappal. A villanymeghajtású gépek olyanok, mint valami nagyméretű traktorok. Széles sínáron mozognak előre-hátra. Kezelőjük a fedél alatt ül, s ellenőrző, irányítja a gépet. Több, egymás-mellé helyezett 2–3 méter hosszú, keményre edzett véső erőteljes csapásokat mér a kőre függőlegesen. Így hosszú, vízszintes csatorna képződik. A csatornába a magas szikláról lehajló vascsőből víz folyik, amely hűti a vésőket és egyben mossa a porrázúzott márványt. Miután megfelelő mélységű csatornákat vágtak, a megadott méret szerinti, a tömb minden oldalán, annak alján vízszintes lyukakat fúrnak. Ebbé helyezik, a robbanóanyagokat, amely szempillantás alatt elvágja a vízszintes vágást. Így a tömb teljesen szabaddá lesz, elválik a talajtól. Azután a magasban lévő daruk segítségével lefordítják a tömböt a mélybe, a tárna közepébe.

Hatalmas — 15–18 tonnás — márványtömbök fekszenek itt egymás hegyén, hátán. Ezeket dolgozzák a kőfaragók. A külföldnek szánt tömböket 7000 kilósokra vágják, s minden oldalát megformázzák, megfaragják. A nagyobb, 15 tonnás tömböket s a kisebbeket is, azután daruval magasba emelik.

Egy-egy daru függőlegesen 15 tonnát emel, de segítségül veszi vízszintes irányban mozogtató, helyezgető 18–20 tonnás tömböket is. Végignéztek egy márványtömb kiemelését. A magasból leelő vastag sodronykötéllel átfogták az egyik végét, megmozgatták, alámasztották, majd közepén átkötötték. A művelet alatt, s egészen addig, míg a tömb elindul a magasba, lentől egy munkás kézművelatokkal levez egy másikatnak, aki a felső peremen lévő, korláttal ellátott deszkapallón áll, s ugyanolyan kézművelatokkal továbbítja a jelzést a darukezelőnek. A sodronykötél megfeszül, s a 14–15 tonnás márványtömb lassan felfelé indul. A kőfaragókat, a tárna alján dolgozókat most már nem érdekli ez a tömb, folytatják munkájukat, előkészítik a következő kiemelésre.

Jártunk ezután a feldolgozó részlegben, ahol különböző vastagságú lapokat vágnak a nagy márványtömbökből. Majd újra Ilea loan igazgatóval és Junatoni Leonivel, a pártalapszervezet titkárával beszélgettünk. Megtudtuk, hogy a mult hónapban 30 százalékkal túlfeljesztették tervüket, és az export-tervet is megvalósították. Ehhez különösen az olyan élmunkások mint: Mateasaru, nu Aurel és Kucsera Károly csatornavágók, Stanimirescu Gheorghe IMSZ-lag kőfaragó, Georgescu Ioan II. gáteres és mások járultak hozzá. Új élményekkel gazdagodva indultunk el Ruszkaikáról és azzal az érzéssel, hogy kemény munkában edzett emberek dolgoznak itt a hegyek között, akiknek munkája nyomán mind szébbé válnak az ország szerke omlékos kulturális-társadalmi jelölésületek.

A Szezi kérdés áll továbbra is a nemzetközi politika előterében

Nasszer elnök nyilatkozata a Katimerini című görög lap munkatársának

KAIRO. (Agerpres).

Az Al Gumhuria című lap beszámoló arról, hogy Nasszer egyiptomi elnök a Katimerini című görög lap munkatársának adott nyilatkozatában kijelentette, a volt Szezi-csatorna Társaság képviselte Egyiptom-ban a gyarmati megszállás utolsó maradványait. Nem szándékosunk a kollektív gyarmatosítók kezére adni a csatornát — mondotta az elnök, majd így folytatta: Felajánlottunk minden biztosítékot a szabad hajózás tekintetében. A Szezi-csatorna Egyiptom területén keresztül halad át. Nasszer elnök kijelentette, hogy ha az imperialista hatalmak a Szezi-csatorna Társaság államosítása miatt megtámadnák Egyiptomot, egy ilyen agresszió érintené az egész világot az Atlanti-tengertől egészen az Indiai-óceánig. Hozzátette, hogy ez esetben az összes arab országok Egyiptom oldalán állnának.

Arra a kérdésre, hogy milyen álláspontot foglal el Egyiptom a ciprusi kérdésben, Nasszer elnök ezeket mondta: Egyiptom kormánya és népe mindig is támogatta Görögországot a ciprusi kérdésben és a jövőben is támogatja ebben Görögországot. Meggyőződésem, hogy az igazság győzedelmeskedni fog — fejezte be nyilatkozatát Nasszer elnök.

Az arab országok egyetértének a Szezi-csatorna kérdésével kapcsolatos egyiptomi jegyzékkel

KAIRO. (Agerpres).

Az arab országok Kairóban akkreditált diplomáciai képviselői támogatják az egyiptomi kormánynak a Szezi-csatorna-val való hajózásban érdekelte országok kormányaihoz intézett jegyzékét, amelyben javasolja, hogy az 1888. évi konstantinápolyi egyezmény felülvizsgálására és a csatorna-val való hajózás szavatolására hívjanak össze újabb értekezletet.

Az Al Ahram című lap közli, hogy egyes arab országok nagyköveteinek az egyiptomi kormány jegyzékével kapcsolatos nyilatkozatát. Abdel Halik Hasuna, az Arab Liga főtitkára hangsúlyozta, hogy a jegyzék Egyiptom békés szándékainak nyilvánvaló és arról tanusodik, hogy Egyiptom az igazság elveinek híve. A jegyzék azt bizonyítja, hogy Egyiptom kész a kérdés békés rendezésére.

Fazli El Mulki, Jordánia kairói nagykövete hangsúlyozta, hogy a javaslat Egyiptom jóhiszeműségét tükrözi és hogy az ki kell, hogy elegendő mindezeket, akik valóban a csatorna-val való szabad hajózás biztosítását akarják és semmi egyébét.

Szaled Szalem, Libanon jelenleg Kairóban tartózkodó államminisztere így nyilatkozott: Valamennyi arab ország teljes mértékben egyetért az egyiptomi jegyzékkel és határozottan támogatja Egyiptom minden inté-

kédését. A Nyugatnak élnie kellene az egyiptomi jegyzékben nyújtott lehetőségekkel és ki kellene nyilvánítania békés tárgyalások folytatására irányuló haját.

Az Al Ahram hasonlóképpen közli Abdel Rahman Blaznak, Szíria kairói nagyköveteinek nyilatkozatát. A nagykövetei egyebek között kiemelte: Egyiptom jegyzékével nemcsak hogy megszilárdította pozícióját, de átvette a kezdeményezést is. Ha a Nyugat nem járul hozzá az új egyiptomi javaslatához, akkor szembetalálja magát az egységes és hatalmas arab fronttal.

KAIRO. (Agerpres).

Sajtóügynökségek jelentik, hogy Szíria és Jordánia ismét nyilvánították, támogatják Egyiptomot a Szezi-csatorna államosításának kérdésében és magukévá teszik azt a javaslatot, hogy az 1888. évi egyezmény felülvizsgálására hívjanak egybe értekezletet. Az Associated Press hírügynökség jelenti, hogy a szíriai külügyminisztérium szeptember 11-én közleményt bocsátott ki, amelyben hangsúlyozza, hogy Szíria népe és kormánya az egyiptomi kormány jegyzékében újabb bizonyítékát látja annak, hogy Egyiptom ösztönösen keresi az egyezmény létrehozásának minden lehetséges módját.

Ugyanaz a hírügynökség jelenti,

hogy Mohammed Szeifeldin tábornok, Egyiptom jordániai nagykövete kijelentette, a jordániai hivatalos személyek támogatják Egyiptom javaslatát.

Abdul Hadl, Jordánia külügyi-

Az angol sajtó kommentárjai a londoni angol-francia tárgyalásokkal kapcsolatban

LONDON. (Agerpres).

Az angol fővárosban élénk diplomáciai tevékenység észlelhető, miután az egyiptomi kormány határozottan nyilvánította, hogy nem enged a nyugati hatalmak nyomásának és nem hajlandó idegen kézbe adni a Szezi-csatornát. A Eden miniszterelnök szeptember 10-én hosszas megbeszélést folytatott a brit kormány tagjaival. Ugyanaznap tárgyalások kezdődtek egyrészt Eden miniszterelnök és Lloyd külügyminiszter, másrészt Guy Mollet francia miniszterelnök és Pineau külügyi miniszter között. A tárgyalások a legnagyobb titokban folytak.

Eden és Guy Mollet meghallgatták Menzies-nek, az ötosbörkös vezetőinek beszámolóját kairói küldetésének eredményeiről.

Hasonlóképpen Londonba érkezett Pierre Barjeau tengerész, a Földközi tengeri francia flotta parancsnoka, aki a Daily Express című lap megfigyelőjének közlése szerint résztvesz a Szezi-csatorna kérdésével kapcsolatos angol-francia operatív parancsnokság tárgyalásain, amelyre az angol külügyminisztériumban kerül sor.

Ezzel kapcsolatban egyes burzsoá lapok újból szitják az Egyiptom-

ellenes kampányt. A Daily Sketch című lap durva kirohanást intéz Egyiptom ellen és követeli az angol katonai készülődés fokozását. A Times diplomáciai hirtárgyozója kijelenti, hogy Anglia nem fogadhat el más megoldást, mint a Szezi-csatorna ugynevezett internacionalizálását.

Számos lap azonban szembehelezkedi az „erőpolitika” híveivel és nyomtatékosan követeli a békés rendezésre irányuló tárgyalások folytatását. A News Chronicle szeptember 11-i számában közölte a lap által végzett közvéleménykutatás eredményeit. Ezek szerint a megkérdezettek 80 százaléka az Egyiptommal való tárgyalások mellett foglalt állást. A lap egyik cikkében megállapítja, hogy Anglia számára a tárgyalás jelenti a legjobb utat, nem pedig a fegyveres agressziót.

A Daily Herald hasonlóképpen a tárgyalások folytatásának szükségességét hangsúlyozta.

A Daily Mirror közli Richard Crossman laburista vezető cikkét, amelyben hangsúlyozza, hogy az erőszak alkalmazása Egyiptom ellen az ENSZ alapokmányának megszegését jelentené.

Néhány mondatban

Jean Gilles tábornok szeptember 10-én Nicosiába érkezett, hogy átvegye a Ciprus szigetére vezényelt francia csapatok parancsnokságát. Ugyanaznap Gilles tábornok megbeszélést folytatott Harding marsallal, Ciprus brit kormányzójával.

Szeptember 10-én Párizsban tanácskozássra ült össze az ugyneve-

zett „bölcsék tanácsa”. Ez, mint ismeretes, egy hármass külügyminiszteri bizottság, amelyet az atlanti tanács 1956 májusában a NATO tagállamok katonai együttműködésének megvizsgálására alakított. A bizottságban Martino olasz, Pearson kanadai és Lange norvég külügyminiszter vesznek részt.

Németország Kommunista Pártjának betiltása a német imperializmus gyengeségéről tanusodik

Max Reimann beszéde Moszkvában

MOSZKVA. (Agerpres). TASZSZ.

A szovjet főváros dolgozói szeptember 10-én a Szakszervezetek Házának oszlopcsarnokában nagyszabású tiltakozó gyűlést rendeztek Németország Kommunista Pártjának betiltása ellen a gyűlésen, amelyet a szakszervezetek Moszkva tartományi tanácsa hívott össze, ott voltak a moszkvai üzemek és gyárak munkásai és munkásnői, a szakszervezetek, az ifjúsági és nőszervezetek küldöttei, tudósok, írók és művészek, moszkvai főiskolások. Jelen volt a gyűlésen Németország Kommunista Pártjának küldöttsége, élén Max Reimannal.

A gyűlés részvevői határozatot fogadtak el, amelyben tiltakoznak Németország Kommunista Pártjának betiltása ellen.

A gyűlésen felszólt Max Reimann, Németország Kommunista Pártja vezetésének első titkára.

Németország Kommunista Pártjának, annak a pártnak a nevében, amelyet Karl Liebknecht és Ernst Thälmann teremtettek meg és amely a betiltás ellenére is él és harcol a békéért, a szabadságért és a szocializmusért a Német Szövetségi Köztársaságban — tolmácsolom Önöknek és a Szovjetunió népeinek forró, testvéri üdvözlőit — mondotta beszédének bevezető részében Max Reimann.

A német kommunistákat és a Szövetségi Köztársaság többi haladó szellemű embereit mélyen megdöbbent az írántuk tanúsított nagyszerű szolidaritás ezekben a napokban, amikor Németország Kommunista Pártjának betiltásával egyidejűleg a fasizmus sötét árnya lebeg Nyugat-Németország felett.

Németország Kommunista Pártjának betiltása azt bizonyítja, hogy most ismét a nyugatnémet reakciós körökől indul ki az európai népek békéjét és szabadságát fenyegető veszély — hangsúlyozta a továbbiakban az NKP vezetésének első titkára.

Németország Kommunista Pártjának betiltása után nyilvánvalóvá válik, hogy a Szövetségi Köztársaság uralkodó körének nem céljuk Németország békés, demokratikus államává való újraegyesítése, hanem azon mesterkednek, hogy erőszakkal bekebelezék a Német Demokratikus Köztársaságot.

De 1956 nem 1933! A német nép

nem felejtette el a tizenkétévi hitlerista diktatúra keserves tapasztalatait, nem felejtette el a második világháború szörnyű tanulságait. Hozzá kell tennünk ehhez, hogy a német imperializmus és militarizmus uralma ma már korlátozva van. Németország keleti részén, a Német Demokratikus Köztársaságban a munkások és parasztok vannak hatalmon. Így tehát német földön először honára lelt a béke, a demokrácia és a haladás.

A német imperialisták abban a reményben tiltották be Németország Kommunista Pártját, hogy ezzel megőrizzék a népek a militarizmussal szembeni ellenállását. A munkássz-tály, az ifjúság, az egész nép harca azonban egyre fokozódik.

Németország Kommunista Pártjának betiltása nem a német imperializmus erejéről, hanem gyengeségéről tanusodik. A német imperialisták büns kalandok útjára lépve, az NKP betiltásával és terrorral akarják fenntartani uralmukat.

A kommunisták azonban mindenkör a munkássz-tály és a nép oldalán fognak küzdeni a nép társadalmi és nemzeti érdekeiért, a békéért és a haladásért — mondotta a továbbiakban Max Reimann.

Fontos tanulságot kell levonnunk a történelemből és pedig azt, hogy valahányszor a munkássz-tály nem egységes, ebből csakis a munkássz-tály és a nép ellenségei huznak hasznot. Amikor pedig a munkássz-tály egységes fűzi sorait, vissza tudja verni a militarizmus és a reakció támadásait.

Ez méginkább vonatkozik a jelenre, amikor mindannyian érezzük, hogy a szocializmus bebizonyította felsőbbrendűségét a kapitalizmus felett és feltartóztatatlannul halad előre újabb győzelmek felé.

Nagyszerűen megnyilatkozott a világ dolgozóinak szolidaritása és a proletár nemzetköziség most, amikor a német imperializmus galádul pártunkra és a német munkássz-tályra tört. A szolidaritásnak és a proletár nemzetköziségnek ezek a megnyilatkozások megerősítetnek bennünket és arra ösztönöznek, hogy fokozott erővel küzdjünk a német militarizmus ellen, a békéért, a szabadságért, a népek közti barátságért, népünk társadalmi és nemzeti törekvéseinek valóra váltásáért, mert ezek a törekvések egyben az összes népek érdekeivel — mondotta befejezőül Max Reimann.

Anglia és Franciaország folytatják a Szezi-csatornán való hajóforgalom megnehezítésére irányuló akciókat

KAIRO. (Agerpres).

A hírügynökségek beszámoltak arról, hogy a volt Szezi-csatorna Társaság „nem egyiptomi” tisztviselőit felszólította, hogy szeptember 14-én, vagy 15-én szüntessék be a munkát. Ha a révkalauzok teljesítik a régi társaságtól kapott parancsot

és felmondás nélkül elhagyják szolgálatukat, bűncselekményt követnek el az egyiptomi kormány által az államosítás után hozott törvények értelmében. Kairói megfigyelők véleménye szerint ez az akció provokációt jelent Anglia és Franciaország kormányai részéről. Valóban, ha az egyiptomi kormány büntetést alkalmazna a felmondás nélkül szolgálatukat elhagyó révkalauzokkal szemben, akkor Anglia és Franciaország kormányai „állampolgáraik érdekeinek védelme” ürügyével beavatkoznak Egyiptom ellen. A France Presse hírügynökség közölte, hogy a volt Szezi-csatorna Társaság összes szolgálat vezetői a kapott utasítás alapján bejelentették az egyiptomi új igazgatóságnak, hogy az egész alárendelt személyzettel együtt elhagyják munkahelyüket. A megfigyelők hangsúlyozzák, hogy ennek az akciónak következtében az egyiptomi kormány mentesül a csatorna hajózás esetleges fennakadásából eredő minden felelősségtől.

—O—

Annál rosszabb a helyzet ebből a szempontból Közép- de különösen Kelet-Afrikában, például Kenyában. Itt öt és félmillió afrikai őslakost egy 52.000 négyzetméterföldnyi, rozsszal termő földdarabra száműzték, ahol lassú éhhalál felé haladnak. Ugyanakkor Lord Delamare, az első telepesek vezetője, 100.000 acre földet kapott, míg az ország területének többi része mind fehér nagybirtokosok és monopóliástársaságok tulajdonában. Mindegyik 200—500.000 acrenyi földdarabot zsákmányol ki. Mit után a kormányzat ilyen módon jár el a kenyaiakkal szemben, álszent módon, borzalmának és felháborodásának adott kifejezést, amikor a békés afrikaiak a legmegfélelőbb válasszal, a felkeléssel feleltek.

Emberfeletti türelmet kellene a kenyaitól feltételezni, ha a gyarmatosítók kívánsága szerint megadón várnák, amíg tartónak lövik, vagy maglyán elégetik, vizilőbörkötéssel megkorbácsolják, leütik és megvesztozik, vagy lassan halálra éhez-tetik őket, úgy, ahogyan Kenyában üldözik, korbácsolják és halálra éhez-tetik az embereket azért, mert jogot követelnek maguknak és gyermekeiknek az élethez, egy darab kenyérhez.

Afrika ébred... A Szezi miatt megnyilvánult hatalmas arab szolidaritás, csak első jele Afrika ébredésének. Tanul lehetünk meg mindannyian a délafrikai négerrel felbérkedésnek is, akik a reájuk nehezedő rettenetes elnyomásra egy, még nagyobb erejű visszavágással kell, hogy válaszoljanak és felbérkedésük jeleként ki fogják vinni emberi voltak elismerését.

Ma filmszínházainban

Dózsa György szeptember 17-ig: AZ ÚJ EMBER KOVACSA. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Nicolae Balcescu szeptember 16-ig: A KARAVÁN. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Herbák János szeptember 16-ig: VALLALOM A FELELŐSÉGET. I. L. Caragiale szeptember 16-ig: MERENYLET A KIKÖTÖBEN. Ifjúsági szeptember 16-ig: A HUSEG PROBAJA. Solidaritatea (Gáj) szeptember 16-ig: LEJÖTTEK A HE-GYEKBől. Maxim Gorkij (Mikela) szept. 16-ig: RIADO A HE-GYEKBől. BEN. December 30 szeptember 15-ig: KARTYAVAR. Ilie Pintilie (Gradiste) CFR szeptember 14-16-ig: KUTYAFEJOEK.

Weisz Endre

Guy Mollet és Christian Pineau elutaztak Londonból

LONDON. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti: Guy Mollet miniszterelnök és

Christian Pineau külügyminiszter szeptember 11-én Londonból visszautaztak Párizsba.

AFRIKA! AFRIKA!

Derek Kartun könyvének margójára

Mint az egyház meglette kötelességét, átadta helyét a gyarmatosító kizsákmányoló trösztöknek. A gyarmatosító hatalmak által az afrikai kontinensre hozott modern technika és társadalmi szervezetei mind a prolétuszművelődésnek voltak a szíve, a gyökere, a bázisa és a gyermekek nemzedékét fizették meg az árát. A gyárak és a bányák, a modern farmok és ültetvények mind kizsákmányoló arak voltak, hogy a londoni, párizsi, brüsszeli és newyorki kapitalisták gazdagítsák, nem pedig az afrikaiakat.

A modern ipari civilizáció, amelyben egyáltalán eljutott Afrikába, rosszul táplált gyermekek testén, azoknak az afrikaiaknak a holttestén keresztül vonult be, akik tiltakozni merészkedtek.

Afrika ébredése félelmetes dolog. Mint minden hatalmas történelmi mozgalom, ez is fájdalmas, egyenetlen volt. Itt nem valami hirtelen látóval szó, amely egyidőben ragadta magát az afrikaiak millióit.

Dél-Afrikában, a kontinens legjobban iparosított részén keletkeztek az első szakszervezetek és néger politikai szervezetek, míg Szudánban a második világháború után alakították meg szakszervezeteket az ottani munkások, akiknek toha semmi kapcsolata nem volt azelőtt külföldi munkásmozgalommal.

Az Aranyparton és Nigériában rohamosan növekedett a nemzeti öntudat. Kongo, Uganda és Kenya. Kirobbanó sztrájkok és spontán erőszakcselekmények — hol a nők léptek akcióra, hol az ifjúság —

nem lehetséges megfelelő oktatás nélkül. Bizonyos, korlátozott oktatás tehát Afrikában is megindult.

De az a néger, aki a légkepalás kezelési utasításait el tudja olvasni, újságot is tud olvasni, esetleg a Kommunista Kiáltványt is elolvassa, sőt szakszervezeteket is tud alakítani. Így nő fel a fiatal afrikai nemzeti mozgalom vezetésége.

Afrikában korunk egyik legfontosabb harcát vívják. Bonyolult harc, mert nem két, hanem három küzdőfél között folyik. Ott vannak az afrikai népek, amelyek eltökélték, hogy kivívják szabadságukat. Velük szemben áll a gyarmati hatalmak Anglia által vezetett csoportja, amely kő-rómszakadtaig védelmezi azt, amit birtokol. És végül ott van az Egyesült Államok, amely maga akarja a zsákmányt megkaparintani.

Hét száz különböző nyelven beszélnek a „fekete kontinens”-en, mely négyezerötven éven át szállította az akkor ismert világ részére az eleven húst, a rabszolgát. Henrik portugál herceget illeti az a kétes dicsőség, hogy ő volt az első afrikai néger rabszolgaszállítmány gazdája.

A portugálok jólmenő üzletét fejlesztették a rabszolgakereskedelmet. Püspökeik ott álltak a hajóhidaknál és minden néger férfit, nőt és gyermeket, akit láncra verve a hajókra hurcoltak — megkésztettek, hogy lelkük üdvözljön abban a felettébb valószerű esetben, ha elpusztulnak a tengeri utazás alatt. Az egyház jól keresett az üzletben: a csecsemőket kivéve, háromszáz rabszolgát adót szedett telenként.

Az Aranyparton és Nigériában rohamosan növekedett a nemzeti öntudat. Kongo, Uganda és Kenya. Kirobbanó sztrájkok és spontán erőszakcselekmények — hol a nők léptek akcióra, hol az ifjúság —

Afrika nem az angol népet, hanem az angol nép kizsákmányolóját, az angol tőkések tette messzerűen gazdagja. Afrika kizsákmányolását azzal magyarázták az angol nagybirtokosok, hogy ha nem aknázzák ki fokozatosan Afrika felmerlehetlen tartalékait, Nyugat-Európa elpusztul. Azt mondják az angol gyarmatosítók, hogy a nyugati védelemnek ma Afrika a főbástyája, azt mondják, hogy Anglia a legfőbb civilizáló szerepét tölti be Afrikában és hogy a régi durva imperializmus már meghalt.

„Ha az afrikaiak másként merészkednek vélekedni, — írja Derek Kartun — „elkűldjük hozzájuk fiataljainkat, hogy megkorbaöcsöljék őket, kiégessék dobhártyájukat, véreket usztának rájuk, úgy, ahogyan azt a Gestapo Auschwitzban tette. Csapatokat küldünk ellenük, hogy halomra gyilkolják őket, rezervációba kényszerítjük őket, ahol lassú éhhalálra vannak ítélve, elraboljuk kislányukat és törzsfőnökeiket, mindezt megteszük — s ráadásul még azt mondjuk nekik, hogy az ő érdekükben tesszük!”

Afrika népei megindultak. Olyan fontos történelmi esemény ez, hogy jelentőségét nem is lehet teljesen felmérni. Afrika, az imperializmus leg-erősebb és leggazdagabb vadászterülete, többé nem biztonságos, nem alkalmas a kockázatlanul rablásra. Milliók tömegek mozdultak meg, hogy végre kiharcolják helyüket saját afrikai napjuk alatt.

Ismeretes a történelemnek az az írónaja, hogy az elnyomottaknak elnyomók ellen irányuló mozgalmát maguk az elnyomók idézik elő. Ebben Afrika sem kivétel. A modern üzemek működéséhez szakképzett munkaerőre van szükség, ami pedig